

Ændringen i stk. 2 er af redaktionel karakter, jfr. bemærkningerne ad §§ 12 og 13.

Som nyt stk. 4 er indføjet en bestemmelse, der muliggør oprettelse af de i § 3 i forslaget til svangerskabsloven og bemærkningerne dertil omtalte særlige observations- og behandlingshjem, hvor kvinder, der henvender sig til mødrehjælpen angående svangerskabsafbrydelse, kan indlægges. Oprettelsen foreslås betinget af godkendelse fra socialministeren, således at udgifterne, såfremt hjemmet oprettes af mødrehjælpen selv, kan afholdes på dennes budget, d. v. s. med halvdelen af statskassen og halvdelen af vedkommende kommuner. Det er naturligvis en forudsætning, at der forinden en sådan godkendelse indhentes tilslutning fra de bevilgende myndigheder til afholdelse af de med etableringen og driften forbundne udgifter.

I det tidligere stk. 4, nu stk. 5, er indføjet en bestemmelse om, at mødrehjælpsinstitutionerne efter undersøgelse i det enkelte tilfælde skal kunne yde uddannelseshjælp til enlige mødre. En sådan hjælp er siden 1951 blevet ydet gennem mødrehjælpsinstitutionerne med støtte bl. a. af tipsmidlerne, der har stillet følgende beløb til rådighed:

1951—52	1952—53	1953—54	1954—55
20 000	20 000	35 000	40 000

Der har imidlertid vist sig at være en stærk efterspørgsel efter denne hjælp, således at de ydede beløb kun har kunnet dække en brøkdel af behovet. Såvel svangerskabskommissionens betænkning som den af kvindeorganisationerne i 1953 afgivne betænkning om „Den enlige Moder“ går derfor stærkt ind for en udvidelse af denne støtte gennem mødrehjælpsinstitutionerne. Da man må være enig i, at en udvidelse af denne hjælp er af meget væsentlig betydning, idet mødrene derigennem kan blive i stand til at klare for sig selv og deres børn, og en sådan udvidelse ikke vil kunne ske indenfor tipsmidlernes rammer, foreslås det, at der skabes hjemmel i mødrehjælpsloven til at yde en sådan hjælp af beløb, der ligesom hjælpen til spædbørnstøj og rådighedsbeløbet til direkte økonomisk støtte skal bevilges på de årlige finanslove.

Af redaktionelle grunde er bestemmelsen om, at institutionerne kan yde udlæg af forskud på underholdsbidrag fra det offentlige indføjet i § 1 som nyt stk. 6, idet disse udgifter iflg. § 11 refunderes fuldt ud af det offentlige efter samme regler som udgifterne efter §§ 1 og 2. Den pågældende bestemmelse findes i den nugældende lovs § 3, der iøvrigt omhandler de opgaver, som mødrehjælpsinstitutionerne kan optage i det omfang, den enkelte institutions økonomi tillader det, og som i henhold til lovens

§ 11, stk. 4, skal afholdes af institutionens private midler, i visse tilfælde dog med refusion af halvdelen af udgifterne fra det offentlige. Man har i praksis fortolket loven således, at der til ydelse af udlæg af forskud på underholdsbidrag kunne anvises institutionerne de fornødne rådighedsbeløb, men da der er rejst tvivl om denne fortolkning, har man fundet det rettest at indføje en udtrykkelig hjemmel hertil i lovens § 11, stk. 3, idet institutionerne ikke er i besiddelse af den fornødne private kapital til at finansiere denne opgave.

ad § 2.

Denne bestemmelse er formuleret i overensstemmelse med § 3 i forslaget til ny svangerskabslov, hvorefter det som hovedregel skal påhvile mødrehjælpsinstitutionernes samråd at tage stilling til, om der foreligger indikation for svangerskabsafbrydelse.

ad § 3.

Der henvises til bemærkningerne ad § 1, stk. 6.

ad §§ 4 og 6.

Ændringerne er af redaktionel karakter, jfr. bemærkningerne ad §§ 12 og 13.

ad § 6 A.

Heri er optaget de af svangerskabskommissionen foreslåede bestemmelser om oprettelse af samråd ved de enkelte mødrehjælpsinstitutioner og af et centralt nævn, som skal føre tilsyn med samrådernes virksomhed og virke for en ensartet praksis i disse sager.

ad §§ 7, 9 og 10.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

ad § 11.

Ændringerne i stk. 1 er en følge af oprettelsen af de i forslaget § 6 A omhandlede samråd, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Vedrørende ændringerne i stk. 3 og 4 henvises til bemærkningerne ad § 1, stk. 6.

Som nyt stk. 5 er indføjet en bestemmelse om, at udgifterne ved det for hele landet oprettede fælles nævn og ved mødrehjælpens tilsynsråd afholdes af statskassen, ligesom hidtil udgifterne til mødrehjælps fællesråd efter den gældende lovs § 13, stk. 5.

ad §§ 12 og 13.

I svangerskabskommissionens betænkning er der stillet forslag om oprettelse af et fælles tilsynsråd for mødrehjælpsinstitutionerne, og som begrundelse herfor udtales følgende: